

Mitt som heter Freds bevar,
 Doppet sålun samning säger,
 Då det lofvat glada var,
 För att förgera bortslaga,
 Sog jag fram en full boutell,
 Gade, det är bunt att slaga
 Med hvad larm, tog glaset i sig!
 Sål jag iadt, sådde åter glaset och
 Inget i mitt hjerter till det jag som-
 made, men wadtade snart och tades af
 en oibetig törst och burswärdst, Nog
 boutellen i tras och kastade för tölsta
 gången en trånande blid på gästern

11. Rysligt han drar af sitt galler —
 En våge och modigt den för, Spänner
 den — skjuter — och faller; Blickar
 mot himlen och dör.

Kosta i Stia, Banfo.

Det som heter fröjd bedrar,
 Hoppet sällan sanning säger,
 Då det lofvar glada dar.
 Sag som Ungling ännu trodde,
 I min fromma menlöshet,
 Att på jorden endast bodde,
 Åra, dygd och redlighet.
 Men jag bedrog mig, erfarenheten
 har lärt mig kända världen och men-
 niska; mitt ännu unga oerfarna hjer-
 ta sade mig: de äro ömsinta och ädla
 wäsende; dock fann jag snart, och jag
 tiger med hwad jag fann; nog af jag
 kände min willfarelse och slöng för an-
 dra gången:
 Ingen sällhet jorden äger,
 Allt som heter fröjd bedrar,
 Hoppet sällan sanning säger,
 Då det lofvar glada dar.
 Sag förtjenstens bana wille
 Följa och så tänkte jag,
 Oblade mitt unga snille:
 Det skall gagna dig en dag.

Den Första:

Det mislyckade försöket.

Ingen sällhet jorden äger,
 Allt som heter fröjd bedrar,
 Hoppet sällan sanning säger,
 Då det lofvar glada dar.
 Sag som Ungling ännu trodde,
 I min fromma menlöshet,
 Att på jorden endast bodde,
 Åra, dygd och redlighet.

Men jag bedrog mig, erfarenheten
 har lärt mig kända världen och men-
 niska; mitt ännu unga oerfarna hjer-
 ta sade mig: de äro ömsinta och ädla
 wäsende; dock fann jag snart, och jag
 tiger med hwad jag fann; nog af jag
 kände min willfarelse och slöng för an-
 dra gången:

Ingen sällhet jorden äger,
 Allt som heter fröjd bedrar,
 Hoppet sällan sanning säger,
 Då det lofvar glada dar.
 Sag förtjenstens bana wille
 Följa och så tänkte jag,
 Oblade mitt unga snille:
 Det skall gagna dig en dag.

Den Tredje:
 Herden Singal.
 Ensam i skuggrika dalen, Lätt wid en
 swallande ström, Bodde befriad ifrån
 qwalen, Singal en herde så öm.
 2. Gick han wid bäcken den klara, Lätt
 inwid liljornas bädd; Werlden för honom
 tycks vara Blott utaf kärleken klädd.
 3. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.
 4. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.
 5. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.
 6. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.
 7. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.
 8. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.
 9. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.
 10. Gick han in i skogen, Lätt vid en
 blommande äng, Bodde han i skogen
 i sin ungdoms tid, Singal en herde så
 öm.

Du wreba haf, farväl; Sag drunknar
 ej, min själl! Gåldre jag swälter ihjel.
 7. Sag slumrar i min båt Corpo
 di Bacco! kudden är redan wät; Ah!
 det gör ingen ting, Sag sweper man-
 teln fring; Sömn är en kostelig ting.
 8. "Sag swor han, Gofse" — ja; Ha,
 ha, ha, ha, — det rör mig ej, — ha, ha,
 ha! An en Cantin är qwar, Sag an min
 flicka har, Om hon mig ej bedrar.
 9. Och will hon mig bedra, Ha, ha,
 ha, ha, — jag tar mig en ann', ha, ha!
 Har jag blott win och bröd, En Tärna
 rosenröd, Lefwer jag nöjd till min död.
 10. God natt båd' wåg och wind!
 Kyssen hwarann! — Sag kysser min Ro-
 sas kind; Sag ser hur hwar tar sin,
 Men ingen tar bort min, Dermed så
 slumrar jag in.

Den Tredje:

Herden Singal.

Ensam i skuggrika dalen, Lätt wid en
 swallande ström, Bodde befriad ifrån
 qwalen, Singal en herde så öm.

2. Gick han wid bäcken den klara, Lätt
 inwid liljornas bädd; Werlden för honom
 tycks vara Blott utaf kärleken klädd.